

**Dr. Filep Emőd méltatása a tiszteletbeli professzor cím
adományozása alkalmával, 2017. október 3-án, az Egyetem Napján**

A Szenátus 2016. számú határozata:

A Marosvásárhelyi Kar előterjesztése, valamint a Vezetőtanács javaslata alapján a Szenátus a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem tiszteletbeli professzora címet

Dr. Filep Emőd úrnak, az egyetem nyugalmazott adjunktusának adományozza, magas színvonalú, elkötelezett oktatói tevékenysége, valamint értékes tudományos munkássága elismeréseként.

Nagyon hálás feladat egy tisztességes emberről beszélni, és nagyon könnyű kivitelezni egy olyan tervet, amellyel mindenki egyetért.

Amikor megfogalmaztuk a Villamosmérnöki Tanszéken, hogy Filep Emőd kollégánkat javasoljuk erre a címre, tulajdonképpen az egész Kar véleményét és nagyrabecsülését fogalmaztuk meg.

Élete és szakmai pályája nagy mértékben Marosvásárhelyhez kapcsolódik.

Miután 1965-ben fizikusi diplomát szerzett a Babeş-Bolyai Tudományegyetem Fizika Karán, rövid ideig tanárként dolgozott Segesváron, majd 27 évre az egykori Metalotecnica könnyűipari gépgyár kutatólaboratóriumához igazolt.

Ez volt a marosvásárhelyi könnyűipari gépgyártás fénykora. A '80-as években kerültem kapcsolatba egy szintén Vásárhelyen működő elektrotechnikai kutatóintézetrel, és emlékezetes számomra, ahogy ott is szakmai referenciaként emlegették a Metalotecnica kutatócsoportját.

Itt Filep Emőd fizikusi, majd tudományos főkutatói minőségben széleskörű kutatási tevékenységet folytatott. Szűkebb szakterülete a gázkiszülések alkalmazása az acélok felületi ötvözésére, a plazmanitridálási technológia és berendezés fejlesztése.

A „fizika doktora” címet a Jászvásári Alexandru Ioan Cuza Egyetem Fizika Karán szerezte 1984-1989 közötti doktori tanulmányok után.

Doktori disszertációjának témakörében, amely nagykeménységű vasborid rétegek acélok felületén történő kialakítására vonatkozott, a későbbiekben is a szakirodalom által sokat idézett eredményeket ért el. Munkájának eredményeire fémipari és hőkezelési kézikönyvekben hivatkoznak, vonatkoztatási alapként tekintve azokra. Egyik idézője szerint „a bór diffúziós együtthatója lényegében megegyezik azzal, amit Filep és Farkas közölt”- tehát munkájához minden kétséget kizáró bizalommal viszonyul a szakma.

Ezzel a gondolattal talán sikerült is egyik oldaláról megközelítenem azt a szerepet, amelyet Filep tanár úr a Sapientia EMTE Marosvásárhelyi Karának életében játszott és játszik a mai napig.

Az egyetemalapítás idején a kar vezetősége nem véletlenül hívta, hogy sokéves kutatói, és a Babeş-Bolyai Tudományegyetem Fizika Karán szerzett hat éves oktatói tapasztalatát a Sapientia kamatoztassa. Személyében akkor is, és azután is mindenki a minőségi munka garanciáját látta, jó adag tapasztalattal és életbölcsessel fűszerezve.

Szakmai pályájának is köszönhetően előnyösen ötvöződik benne a tanár és a gyakorlati szakember. Kutatómunkájának eredményeként kilenc szabadalmat jelentett be, és több, mint negyven tudományos dolgozatot, illetve hét tankönyvet írt.

Dékánhelyettesi megbízatása alatt zajlott a kar főépületének építése és átadása, amelyből, igényes oktatói munkája mellett, igencsak kivette részét.

Talán szerepének, egyéniségének egy másik, számomra nagyon fontos vetületét sikerül kiemelnem, ha felidézem azt, ahogy ehhez az időszakhoz viszonyult. Máig cseng a fülemben amit nekem, jóval fiatalabb kollégájának egyszer a folyósón végtelenül egyszerűen és őszintén megfogalmazott. Azt mondta: „soha nem gondoltam volna, hogy egyszer még az is megadatik nekem, hogy egyetemet építhessek”. És miközben mondta, láttam rajta a büszkeséget és az eltökéltséget, hogy Ő márpedig biztosan nem enged a huszonegyből, és rajta biztosan nem fog múlni, hogy ebből egy épkezláb egyetem legyen. Meg vagyok győződve, hogy ez az elszántság és igényesség az, ami az intézményt a helyes kerékvágásban tartja.

Ha kérdeznék tőlem, hogy mi az a szerepkör, amit egy professzornak be kell töltenie, minden teketóriázás nélkül Emőd bátyámra mutatnék, aki a fiatalokat megszégyenítő lelkesedéssel és munkabírással kísérleti berendezést épít, hogy a plazmanitridálás száz éve vitatott kérdéseit tisztázza. Munkára biztatja fiatal kollégáit, diákjait, megosztja velük tapasztalatát, velük publikál, megpróbálja „gólhelyzetbe” hozni őket.

Mindeközben tanít, nyitogatja a szemeket és az elméket, fizikául és emberül. És jelen van köztünk, de úgy, hogy érezzük: értünk van jelen.

Szívből gratulálok, és kívánom, hogy a jó Isten sokáig éltesse, Professzor úr!
Szükségünk van Rád, Emőd bácsi!

Dr. Kelemen András

a Sapientia EMTE Marosvásárhelyi Karának dékánja